

Hocenocení diplomové práce vypracované

Michalem Korbelem

na téma

Založení a vznik akciové společnosti

Diplomant zvolil za téma své diplomové práce stále aktuální otázku založení a vzniku akciové společnosti. Mohl se při zpracování svého tématu opřít o značně rozsáhlou literaturu, což také v zásadě učinil.

Text překračující svým rozsahem běžný počet stran diplomových prací je přehledně členěn do pěti kapitol zakončených stručným závěrem. Uvozuje jej pasáž pojednávající stručně o historii právní úpravy akciových společností na českém, německém a rakouském území. Následují kapitoly se zabývají nejprve obecněji právní problematikou založení a dále pak jeho dvěma tuzemskými variantami (jednorázovým a sukcesivním založením). Dále je zařazeno pojednání o německé a rakouské právní úpravě zakládání a vzniku akciové společnosti. Práce je zakončena stručným závěrem, který obsahuje několik návrhů de lege lata.

Hodnotím-li práci po obsahové stránce, je zřejmé, že má – zejména v pasáži věnované tuzemské problematice – z části popisný charakter. Navíc tam, kde se pojednává o přípravných fázích zakládání této společnosti, je patrná i značná vazba na použitý pramen. Musím však současně konstatovat, že na zdroje je v textu důsledně odkazováno. Zajímavější pro čtenáře jsou části věnované zahraniční – v tomto případě německé a rakouské – úpravě zakládání a vzniku akciové společnosti, které ukazují i jiné možnosti doktrinního členění zakladatelského procesu, než na jednorázové a postupné založení. I tyto části mají do značné míry popisný charakter. Současně se však autor pokouší i o srovnávací přístup, když na řadě míst zdůrazňuje rozdíly zahraničních úprav ve vztahu k úpravě tuzemské. Patrnější je samotnost diplomantova uvažování v závěru práce, i když s některými zde uvedenými návrhy nelze zcela souhlasit. Mohu například namítnout, že v současné době je na evropské úrovni kritizována koncepce reálné tvorby a udržení základního kapitálu (a její vyústění v právní úpravě), která se ukazuje jako méně efektivní, než například americká doktrína adekvátní kapitalizace. Proto mám výhrady k autorovu návrhu na zvýšení minimální (zákonně) výše základního kapitálu. Diplomant by též měl brát v souvislosti

s předkládanými návrhy více na zřetel rozdily mezi tzv. veřejnými a soukromými společnostmi, jejichž právní režim by se měl výrazněji diferencovat. Navíc stálo za zmínku, že blízkost národních úprav akciového práva vychází především z požadavků formulovaných komunitárním sekundárním právem, které v práci autor v zásadě pominul. V textu se nevyskytuje mnoho věcných nepřesností. Důrazně je ale třeba upozornit na vážnou chybu, která se v práci projevuje na více místech (minimálně str. 9 a 10), z níž je patrné, že si autor neuvědomuje rozdíl mezi ručením a odpovědností, když uvádí, že akcionář „ručí“ za splacení svého vkladu a dále uvádí, že společnost „ručí“ za své závazky celým svým majetkem.

Po formální stránce má práce vcelku dobrou úroveň. Autor by však neměl v odborném textu užívat formulace typu „osobně mám pocit“, která se vyskytuje na více místech.

Zdrojem zpracování tématu byla i zahraniční literatura. Autor na použitý pramen odkazuje způsobem v odborné práci obvyklým.

Diplomová práce je způsobilá obhajoby.

14.4.2006

doc. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce